

BUURTCANTATE NASSAUKERK/WESTERPARK

G A A N D E W E G - M A G N I F I C A T

Liedjes van verlangen

Tekstcompositie en concept:

Gert Jan Slump

Muziek:

Nico Ph. Hovius

Amstelveen/Gouda, zomer 2018

Voor deze tekstcompositie is een selectie van teksten gebruikt die geschreven zijn tijdens twee schrijfworkshops in mei en juni 2018.

De teksten zijn van:

Annelies Faber

Chris van Uden

Christa Dunger

Erica Meijers

Gertjan de Vries

Gert Jan Slump

Hans Kolkman

Jaap Buning

Judith van Dommele

Kyra Bohlmann

Maarten van Regteren Altena

Pieter Buijsman

Sophia Kwikkel

1.1 (IK:)

Ik ben een reiziger
steeds wisselt mijn horizon
vertrekken van hier en gaan naar daar
en de terugkeer naar dat wat ik mis,
niet meer bestaat, of met de tijd
wankelt richting het onbekende

1.2 (JIJ:)

*Het is als muziek, aanwezig als lucht om je heen
grijp het dan, laat het klinken
vervlogen en toch aanwezig
om opnieuw gegrepen te worden
en dan krijgt het stem
wij geven het een stem, meerstemmig
komt het tot klinken*

2.1 (IK:)

En ik vaar in jouw veilige haven
en ik wandel door jouw straten
ik vermoed iets tussen losse klinkers
fietsers, wandelaars en zwervers
hoor je zingen, zuchten, hunkeren
naar wat zomaar verdwenen lijkt

2.2 (JIJ:)

*Het is als stekend gemis
dat me bepaalt bij wat is ondergesneeuwd
Leven voorbij het gemis vraagt om overgave
om uitvliegen, de wijde wereld in
Uit de wachtstand losgeschud, wakker geroepen
ligt het voor het oprapen*

3.1 (IK:)

Ik loop verder langs het water dat me
voert naar nog weer ruimer water
waar jij op zoek bent naar het grote licht
en je verbindt het een en ander
jouw woorden krijgen zomaar zinsverband
en voor ik het weet raak je me

3.2 (JIJ:)

*Ben ik ooit vrij genoeg
dat ik durf te omarmen
dat het bezit van mij neemt
dat ik met jou kan dansen
tot de zon ondergaat*

*Dat ons kind
als uit het niets
wordt geboren*

*Onbegrijpelijk licht
dat iedere morgen komt
en weer vrede vindt
in de kringloop
van chaos*

4.1 (IK:)

Verder dwaal ik door de stadse krochten
langs de kroegen en terrassen
tot ik aankom bij wat vertellen wil
van lang vervlogen dagen

4.2 (JIJ:)

*Een oude boom, onder de kruin
in de lommer van een lage zon
Een oude boom kent alle tijden
hoe na de storm de ruimte volgelopen is
De kroon werpt schaduwen rondom
Wie schuilt is veilig, maar ook verdrongen
op een eiland dat het vasteland op afstand zet*

5.1 (IK:)

Intussen slijt het licht en valt de schemer
en schimmen, grijpvingers, reiken
naar wat ons rest en ooit gegeven is:
wij die van geen wijken weten

5.2 (JIJ:)

*Vervulling dicht wat open is
tussen verlangen en gemis
wie schuilen wil zal welkom zijn
een schaduw lang*

*De dag is meer een doorgangshuis
wat lichter dan de nacht
wie vangen wil richt zich op
voor de buit valt*

6.1 (IK:)

Tussen gashouder en watertoren
klinken jouw woorden als stemmen
die strijden met elkaar, gehoord
willen worden, sereen en onrustig

6.2 (JIJ:)

Ben jij daar al, die voor me uitgaat?

*Ongedurig is mijn wachten
een dolle hond rukt aan de ketting
een kind schaamt zich zacht*

Ben jij daar al, die mij optilt?

*Chaos overwoekert mijn dagen
in de echokamer van verlangen
enkel het kaatsen van ik in ik*

*Je hebt gezegd dat je zou komen
je hebt beloofd dat je zou blijven
jij, bent er altijd al geweest*

7.1 (IK:)

De nacht gevallen, onbarmhartig
overvalt mij onvermoed gemis
zoek ik jouw woorden die mij brengen
naar een glimp van jouw bestaan

7.2 (JIJ:)

*Is het verbinden, is het een keuze
of, als mijn dromen: verder weg?
De blinden zijn gesloten
maar door een kier valt het licht.
Voorzichtig open ik een luik
om wat van ver komt dichterbij te halen.
Vertrouwen nadert schoorvoetend:
het licht stroomt binnen.*

8.1 (IK:)

Weer in het volle licht gekomen
gebeurt het, rond het middaguur,
en midden in het stadsgewoel
daar minnen wij vol liefdesvuur

8.2 (JIJ:)

*Ik zie je lippen en kan ze haast proeven
wat wil ik graag in jouw armen vertoeven
'k wil met mijn handen op jouw billen
mijn naam door jou bij mijn oor horen gillen
handen die wild door mijn haren heen woelen
jouw lichaam tegen het mijne aan voelen*

9.1 (IK:)

Ik zie een stad die zindert van liefde
ik hoor een stad die hongert naar aandacht
ik voel een die stad reikhalst naar warmte
ik wil een stad met een beetje compassie

9.2 (JIJ:)

*Verlangen is bestaanbaar
heeft zin en geeft betekenis
De ander in een nieuw licht
en ik verander
omdat wij elkaar zien
De toekomst is zo begaanbaar
Wie ben jij
en wat word ik?*

10.1 (IK:)

Ik mijmer aan de waterkant
op een warme zaterdag
samen met jou zoekend
naar verdere bestemming

10.2 (JIJ:)

*Waar gaan wij heen met ons verlangen
wat is er nu om voor te leven?
Onmisbaar voor een tevreden bestaan
zet het aan tot een volgende stap
een kompas op een eindeloze reis*

11.1 (IK:)

De mens zoekt richting
strijdt, worstelt, ruziet en betwist
wij zijn verscheurd, uiteengerukt
hoe temmen wij onszelf?

11.2 (JIJ:)

*In mijn gekwetst bestaan
raast een wild en heet verlangen
het heeft een naam: vergelding!
Hoe deze razernij
te stoppen en te keren
Is er een derde weg?
Wandelen door ontmoeten*

12.1 (IK:)

Er is geen weg terug
dan door de tijden heen
te gaan naar waar ik leef
met jou

12.2 (JIJ:)

*Vroeger woonde oom agent
hier met zijn koop'ren knopen
had jaren uitgezien
naar een betaalbaar huis
De tijd van toen was mild
maar niets blijft bij hetzelfde
er gelden and're wetten
er wonen and're mensen*

13.1 (IK:)

Dit is het dus
daar waar jij woont
hier kom ik aan bij jou
Dit is het dus!

13.2 (JIJ:)

*Wonen, goed wonen,
mooi passend wonen
onze legitieme verlangens
als kleurige snoepjes op straat
in een stad aan de meest biedende geveild.
Wie raapt ze op?
Wie behoedt ze voor het zwerfvuil van ons Westerpark?*

- tramlijn 10 buldert over de Kattenslootbrug -

Wie verlangt?

Wie durft?

Jij en ik?

MAGNIFICAT

Het is als muziek, aanwezig als lucht om je heen

grijp het dan, laat het klinken

Het is als stekend gemis

dat me bepaalt bij wat is ondergesneeuwd

Ben ik ooit vrij genoeg

dat ik durf te omarmen

dat het bezit van mij neemt

dat ik met jou kan dansen

tot de zon ondergaat

Een oude boom, onder de kruin

in de lommer van een lage zon

Een oude boom kent alle tijden

Vervulling dicht wat open is

tussen verlangen en gemis

wie schuilen wil zal welkom zijn

een schaduw lang

Je hebt gezegd dat je zou komen

je hebt beloofd dat je zou blijven

jij, bent er altijd al geweest

Vertrouwen nadert schoorvoetend:

het licht stroomt binnen

Ik zie je lippen en kan ze haast proeven

wat wil ik graag in jouw armen vertoeven

Verlangen is bestaanbaar

De toekomst is zo begaanbaar

Wie ben jij

en wat word ik?

Verlangen zet aan tot een volgende stap

een kompas op een eindeloze reis

In mijn gekwetst bestaan

raast een wild en heet verlangen

*De tijd van toen was mild
maar niets blijft bij hetzelfde
er gelden and're wetten
er wonen and're mensen
onze legitieme verlangens
Wie raapt ze op?
Wie verlangt?
Wie durft?
Jij en ik?*